

ולפי הטעם הזה, הדייסא, מאחר שהיא דבר שאינו שכיח בכל יום, דינה כתבשיל, ומניחים אותה לעירובי תבשילין.

וללשון שני, הסיבה שאין מערבים בפת, כי העירוב צריך להיות דבר שבא ללפת את הפת, כלומר להיאכל עם הפת, להיות אכילה חשובה, שבכך ניכר שעושה לכבוד שבת, אבל פת עצמה, אינה דבר הבא ללפת את הפת, ובהנחתה אין היכר לעירובי תבשילין.

ולפי הטעם הזה, הדייסא, מאחר שגם היא אינה באה ללפת את הפת [כמאמר רבי זירא להלן], דינה כפת, ואין מניחים אותה לעירובי תבשילין.

טפשים אוכלים לחם בלחם

אמר רבי זירא, הני בבלאי טפשאי, דאכלי נהמא בנהמא, כלומר, בבליים טפשים הם, שאוכלים לחם בלחם, כגון ללפת הלחם בדייסא, שגם היא מעשה דגן.

שיירי מזון לעירובי תבשילין

רבי חייא שנה ברייתא, בה מבואר, שעדשים שנשארו בקדירה בערב יום טוב אחרי שאכלו ממנה, אף על פי שלא שיירם מתחילה לצורך עירובי תבשילין, [אם יש בהם שיעור כזית], סומך עליהם מערב יום טוב לשם עירוב^א.

ורבי יצחק בנו של רב יהודה אמר ששמנונית [שיש בה כזית], שנשארה על הסכין בערב יום טוב, גורר אותה מהסכין, וסומך עליה משום עירובי תבשילין.

דגים קטנים מלוחים שצלאם נוכרי

חכמים גזרו, שלא לאכול מבישולי נוכרים, כי חששו שאם יאכלו מתבשיליהם, יבואו לידי חיתון עימהם. אמנם כל דבר שנאכל כמות שהוא חי, כשבשלו נוכרי אינו נאסר משום בישולי נוכרים, כי הבישול לא הועיל לו כלום, שהרי היה נאכל גם קודם לכן.

ומהטעם הזה אמר רב אסי אמר רב, **שדגים קטנים מלוחים, מאחר שנאכלים בלא**

^א ולא אמרינן, לא חשיבי ובטלי. [רש"י].